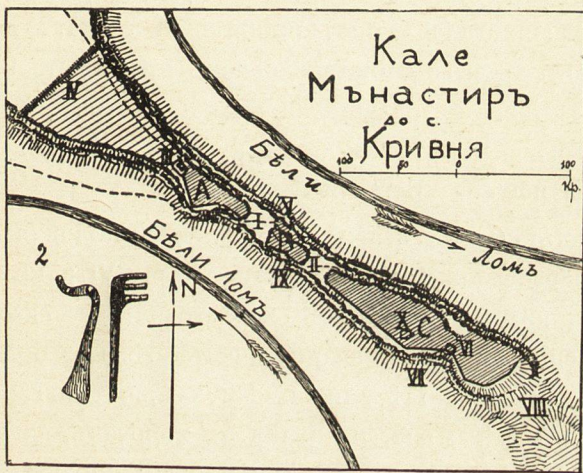

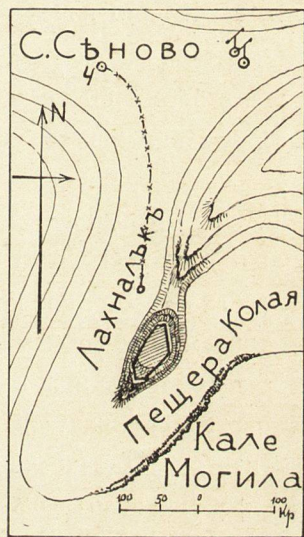
дѣленъ отъ останалата частъ на носа съ по-низко седло, се намиратъ развалини на една малка крѣпостъ, продълговата къмъ юго-изтокъ, нарѣчена

Уюджекъ (Могила) (фиг. 40, карта II). Носътъ съ крѣпостъта се вдава въ послѣдния завой на Пещера-Колая и образува центъра на завоя. Изгледътъ е напълно затуленъ отъ околнитѣ височини. Могилата е скалиста, около 15 м. надъ околната долина; теренътъ е наклоненъ къмъ скалистия край на носа.

Формата на укрѣплението е неправиленъ полигонъ, 80 кр. дълъгъ и до 35 кр. широкъ; зидоветѣ сж напълно разрушени и сж били правени отъ простъ мѣстенъ камъкъ, изливани съ сивъ хоросанъ, нарѣдко смѣсенъ съ тухлени парченца.

Фиг. 40.

Фиг. 41.

Подъ юго-западния склонъ на крѣпостъта, въ мѣстността Лахналъкъ има изобиленъ изворъ (сега прокаранъ за чешма на източния край на селото).

37.

Отъ Делиорманскитѣ възвишения, между станциитѣ Сѣново и Ветово и между доловетѣ Бакърджикъ-Колая (изт.) и Арнаутъ-дереси (зап.) слиза на югъ единъ клонъ (Кривненски) къмъ р. Бѣли Ломъ. На южния си край той се разцѣпва отъ дола Кокаданъ-дере на двѣ части, които се свършватъ съ дълги скалисти носове, които се вдаватъ дълбоко въ завоитѣ на р. Ломъ: източниятъ е „Мънастиръ“, а западниятъ „Синъ-градъ Калеси“. На двата носа се намиратъ развалини отъ крѣпости:

Мънастиръ до с. Кривня (фиг. 41 планътъ, фиг. 42 южната страна отъ западъ, карта II). Мѣстността се стѣснява между долината на